

פרשת בא
תשפ"ד

גיליון 196

א לעבטיגער שפֿת

הארת השבת

אמרים פנינים וסיפורים על פרשת השבוע

מאת הרב יהודה צבי שפירא רב המוסדות

ויהי בחצי הלילה

פניני פרשה

"הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו" (י א)

הפסוק מדגיש תיבת **"לבו"** ו**"לב"** עבדיו ששם עיקר היצר כמו שכתוב (קהלת י ב): **"לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו"**. וכדברי חז"ל: **"יצר הרע דומה לזבוב ויושב בין שני מפתחי הלב"** (יומא פה ג). ו**בליקוטי מוהר"ן** (תורה ו' עה"פ **"ולבי חלב בקרבי"**, שזוכים לכך ע"י זביחת היצר הרע שמדורו בלב.

"למען שתי אתני אלה בקרבו" (י א)

אתני - ב' פעמים 'ת': ע"פ המובא בדברי חז"ל (שבת נה.) **בנבואת יחזקאל**: שהקב"ה צווה למלאך גבריאל: שיעבור בתוך העיר ירושלים, **"והתית תיו על מצחות האנשים"**: **תיו של ציו לצדיקים**, כדי שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה, **ועל מצות של רשעים תיו של דם**, כדי שישלטו בהן מלאכי חבלה. ובמהמשך: ומאי שנא אות **"תיו"** דייקא? רב אמר: באות **"תיו"** פותחת תיבת: **"תחיה"**, וזה הסימן **לצדיקים**. ובאות **"תיו"** פותחת תיבת: **"תמות"**, והוא הסימן **לרשעים**.

וזה אפשר לרמוז כאן בתיבת: **אתני ב' פעמים 'ת' של: 'תחיה', ו'תמות'**, רמז **לפרעה**; שחיוו תלויים בהשג"ת - הרמוז באות: **א' - שהוא 'אחד', א'לוקותו ית'**, ובאות: **י' - העשר מכות שדרבו הוכיח לו הקב"ה זאת**. ובכך גם יובן המשך דבריהם שם בגמ' בדברי שמואל שאמר שאות: **'תיו' רמז: 'לית'מה זכות אבות'**. ורבי יוחנן אמר: **'תיו'**, **'ת'חון זכות אבות'**, דהא כל גאולת יציאת מצרים הייתה ב**"זכות אבות"**. ויעיין **בליקוטי מוהר"ן** (תורה א): שמקשר ענין **הית' - 'התיות תיו'** להגברת **מלכות דקדושה על מלכות הסי"א**, שזה מה שהיה כאן באותות שהקב"ה נתן לפרעה.

"ולמען תספר באזני בנך ובן בנך" (י ב)

הכתוב מדגיש: **באזני'**, להשמיע לאזנו, שיהא **שמיעה טובה**, ומלשון: **הטה אזניך**. ו**בליקוטי מוהר"ן** (מ"ז ב): שמה **שנכנס לאזניים** נקראת **שמיעה**, בכתבו: על הפסוק **וישמע יתרו** והלא כל העולם כולו שמעו: **"אלא יתרו שמע וכו"** (וזהו יתרו סח), כי רק שמיעת יתרו נחשב לשמיעה, שנכנס באזניו, ושמיעת כל העולם אינו נחשב שמיעה כלל. ששמיעת האוזן מבטאת את השמיעה טובה.

ואפשר להסמיק לכך דברי בעל **ה'באר משה'** בכתבו על ענין **השמיעה** שעיקרו היא **שמיעת הלב**, ובעצם הטיית האוזן מטה את ליבו לקבלה והכנעה, וכמו שנאמר: **"זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית ליי"**, ופירושו רש"י: עשיתם חלולים לשמוע, כלומר: **עיקר מעלת האזניים אינה רק בשמיעה, אלא בכך שהם חלולים, באופן שהשמיעה עוברת דרכם אל הלב שהוא ישמע היטב ויקבל הדברים**. וזה שביקש שלמה המלך: **"ונתת לעבדך לב שומע"**, היינו שהשמיעה תחדור אל הלב.

ולמעשה; בכאן שהתורה מדגישה בסיפורי מצרים: **'באזני בנך'**, הו אומר: מצוותה שיהיה **באזני' - שמיעה טובה**.

"בנערינו ובזקננו... בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ה' לנו" (י ט)
שבעה פעמים אות ו', כתובים כאן בדברי משה על

בזה אתה 'הורגו'... אכן, זמן נעלה זה - יותר מזהב שוה. כי הרי 'שעה אחת קודם אור הבוקר, ספון וחשוב ויקר יותר ממכה שעות ביום, וחזק ואמץ בכל כוחך לאחוז במצווה נוראה זו העצומה בלי שיעור וערך, ואין לפרט גודל ערכה והיא חייד ואורך ימך... - כתוב בעל היבן איש חי 'צוק'ל.

שעשועין דמלכא:

ואם בחצות ליל עסקין - זכור לטובה אותו האיש החסיד רבי לוי יצחק בנדר - אשר כשופר הרים קולו ועורר בנועם שיחו את לב שומעיו בדברים היוצאים מן הלב הלוח ושוב, בגודל מעלת עבודה זו.

איתא בזוה"ק - אמר רבי לוי יצחק באחת משיחותיו הרבות: 'כשמגיעי שעת חצות נכנס הקב"ה בגן-עדן, והוא משתעשע עם כל נשמות הצדיקים - איזה צדיקים נמצאים אז בגן-עדן? - זה הרי נורא! נביאים, תנאים, אמוראים, מאות, אלפים ורבבות צדיקים... זה הרי נורא ואיום! והקב"ה משתעשע עמם אז.

והצדיקים האלו בגן-עדן - כתוב גם כן בספר הזהר - רוצים אז שאנחנו, כן אנחנו מהעולם הזה, נקום... הם מבקשים לשמוע את קולנו!!!

הם צופים ומסתכלים ממעל עלינו - 'היושבת בגנים חברים' - אלו הם הצדיקים שבגן-עדן - 'מקשיבים לקולך' - והם אומרים: 'השמיעני' - קום והשמיע לנו את קולך!!!... אנו רוצים לשמוע ממך איזה קול!!! צריך לנסות לציייר במוחנו את הדבר הנפלא הזה, ולהאמין בכך באמונה פשוטה: כן, כשמגיעה שעת חצות הלילה, אזי הקב"ה נכנס לגן-עדן - אין לנו שמץ של מושג מה הכוונה בזה, אבל כך הוא הדבר - הקב"ה נכנס אז לגן-עדן... והוא משתעשע עם נשמות הצדיקים... והם רוצים אז לשמוע קול ממך!!!... ממני!!!... כן, הם רוצים לשמוע אז גם את קולו! הם רוצים לשמוע אז את קולך! מדוע אייב שלא אגרום למעלה את הנחת-רוח הזה? - זה הרי נורא! מה אז כבר לזרוק את השמיכה ולקום ולעשות! איזו מניעה היא זאת בכלל? - אין זה אלא שאיננו מרגישים בגודל עוצם הדבר הזה, שכל החיות שלי בעצם תלויה בזה, זה כל ההנאה והתענוג שלי...

אכן כן; כדאי וראוי הוא לדעת את ערכה ורוממותה של חצות הלילה לנצלה בעידן ועידנים, כי הרי עיקר הווייתנו לעם סגולה בחצות לילה נקבעה: **ויהי בחצי הלילה**... ותורה מלשון הוראה, הוראה לדורות ולנצח.

שירת הפרשה

"ויהי בחצי הלילה" - החלה זמן הגאולה בעדן ונעלה זו - קלפת מצרים נכנעה.

גדול ונעלה הוא - עת אָתא חצות לילה. לדורות נלמד בגדל זאת הנקודה.

צדיקים בגן עדן משתעשעים בְּזאת הַשְּׁעָה הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ - נְשַׁמְעַת הַקְּרִיאָה.

אָזְכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה - בְּעֵדן סִגְלָה חצות לילה אָקום לְהוֹדוֹת לָךְ בְּשִׁירָה וּבְתַפְלָה.

השבוע בפרשתנו אנו קוראים את הכתובים: **"חצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים"**. ויהי בחצי הלילה. במדרש (מד"ר רבה י"ח): **הדא הוא דכתיב: "חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך" - חצות לילה אקום להודות לך על המשפטים שעשית במצרים ולנו עשית צדקה. ועוד שם: ד"א "ויהי בחצי הלילה"**, אמר דוד: **אזכרה נגינתי בלילה**, אמרה כנסת ישראל, **נוכרת אני את השברים שהיית שובר את המלכויות בעבורי בלילה**. ואין נגינתי אלא לשון שבר כד"א (איכה ג): **"אני מנגינתם"**. ואומר (בראשית יד) **"אשר מגן צדק בידך"**.

הווי אומר סוד הכנעת הרע, וכנגד זאת היציאה מהגלויות, תלויים ועומדים בזמן חצות לילה.

הגאולה על ידי חצות לילה

והא לנו דבריו של מוהרנ"ת בליקוטי הלכות על חצות לילה זה של יציאת מצרים, ולהקיש על כלל חצות ליל (מתנה ה' מ'ז): **כי סוד חצות לילה, גם משה לא יכל לעמוד עליו בשלמות, כמו שאמרו רז"ל: מכדי משה לא ידע חצות אימת ואמר חצות, דוד ידע שאמר חצות לילה אקום להודות לך. היינו כי משה ידע, שעיקר הוא הגאולה האחרונה שתהיה בזכות דוד והנלווים אליו שהם הצדיקים וכשרים העומדים בחצות לילה לקונן על חורבן בית המקדש, שאז ה' יתברך וכל הצדיקים שבגן עדן צייתין לקלייהו וכו', ועל ידי זה תהיה הגאולה, בבחינת: שישו אתה מושש כל המתאבלים עליה, וכמו שאמרו רז"ל: כל המתאבל על ירושלים וכו'. אבל לא יוכל לעמוד על הדבר מבלי יהיה הקץ, כי הוא סתום מאד. ועל כן גם בגאולה הראשונה רמז בדבריו שאמר חצות הלילה אני יוצא, כי בכל דבריו ושליוותו הסתכל על הקץ האחרון שבשביל זה מיאן בשליחות בתחילה. ועל כן רמזו בדבריו ואמר חצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים, כי כל הגלויות מכנים בשם מצרים, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה... וזה זוכין על ידי קיימת חצות שעל ידי זה תבוא קץ הגאולה כני"ל. וזהו: חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך, שבחצות לילה כשקמים שעל ידי זה מקרביץ הגאולה...**

לילות הזהב

היה זה עת לילי טבת הארוכים הגיעו, ולילות הכפור והקפיאון השתלטו על פני כל היקום. הלילות הארוכים והמושכים והמלווים בגשמי ברכה - קיבלם רבי פנחס מקארץ בצפייה ובדריכות, תוך כדי שהוא אומר: 'הנה מגיעים לילות הזהב' - בהתכוונו על מלאי השעות שישנן מחצות הלילה עד נץ החמה, כי על כן לילות חורפיים אלו רכוש גדול הן; מלאו חפנים זהב ופז אפשר לדלות ברגיעהם היקרים, בניצולם ובתימצותם. בלילות ארוכים אלו ניתנת אפשרות תיריה לאדם להשתתף בעצמן של ישראל, לבכות ולהתאבל על בית המקדש השמם. על היכלו - היכל המזבח והלב של האחד והיחיד אשר בחורבנו ובשממותו שרוי. (ליקו"מ ק"א).

מאז שבת המקדש חרב - כותב הוזהר הקדוש - אין לו שום נחמה להקב"ה אלא בקיימת חצות ליל... גם עיקר הכוח להכנעת היצר מזימן נעלה זה נמשך, וכדבריו של בעל 'מעבר יבק'": **"סגולה נפלאה להרוג היצר הרע ולהכניעו, הוא לקום בחצות לילה לעסוק בתורה, כי מלבד המעלות שזוכה אליהם, הוא הורג היצר ומכניעו. וזה מה שרמזו רז"ל באומרים: 'הבא להרג השכם להרגו'. כלומר, בא השטן להרגך, אין לך דבר במה שתהרגהו אלא בהשכמה, וזהו 'השכם',**

הַמְשֵׁךְ הַיָּמִי הַרְשָׁה

סיפורים מאירים

סיפורי פרשה במשנת רביה"ק מוהר"ן מברסלב ותלמידיו זי"ע

ולמען תספר באזני בנך וכן בנך" (שמות יב)

זכות סיפורי צדיקים!

הייתה זו בתו השנייה של רבינו מרת "שרה" שרבינו התבטא עליה: משר'קה איני מדבר כלל". הרבה תלאות וייסורים עברו על שרה הצדקנית עקב תחלואיה. אביה, רבינו הקדוש, הצטער צער רב בגין סבלותיה של בתו, לעתים קרובות היה רבינו סח בצער על סבלות בתו. רבינו עודד מאוד את שרה והפיח בה עוז לעת סבלה.

והנה, שוב הורע לשר'קה הצדקנית, חולשה עזה תקפתה. היא נפלה למשכב מתייסרת ביסורים. רבינו בא לבקרה, וכשראה אותה מתייסרת נעצב בעבורה מאוד. והנה, עודו יושב בביתה ומטה אוזן לצערה הקשה, נפלה על רבינו תרדמה, רואה הוא בחלומו את זקנו הבעל שם טוב הקדוש. "מדוע כה רב צערך?" שאל הבעל שם טוב את רבינו. "על בתי מצר אני", השיב רבינו.

נענה הבעל שם טוב הקדוש ואמר לרבינו: הלא מובא בספר תהלים "מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו". "מגדיל ישועות" - הקדוש ברוך הוא מגדיל ישועותיו; 'מלכו' - לצדיקיו (כי הלא נאמר 'מאן מלכי? רבנן! שהצדיקים מכונים בשם מלכים); 'ועושה חסד למשיחו' - הוא עושה חסדים עם המשיחים בדברי הצדיקים (קרי 'משיחו בשין שמאלית, מלשון שיחה); 'לדוד ולזרעו עד עולם' - הכוונה לרבינו ולצאצאיו, שגזע 'יוחסם מבית דוד'. כוונתו של הבעל שם טוב הייתה, כי על ידי שיחה ב"סיפורי צדיקים" תבוא הרפואה והישועה לשר'קה.

רבינו פקח עיניו, ניגש אל מיטת בתו המתייסרת במכאוביה, והחל לספר לה סיפור נורא ונפלא שהתרחש עם המהרש"א (סיפור של שקיעת הטומאה בכוחו של המהרש"א).

רבינו טיים לספר את הסיפור הנורא, והנה זה פלא כשסיים - קמה ממיטת חוליה ואט אט נרפאה. יש לציין שסיפור זה הייתה שר'קה נוהגת לספר לחולים, ובעקבותיו היו מתרפאים מתחלואיהם. אף רבי נחמן מטולשין תלמידו של רבי נתן היה נוהג לספר סיפור זה כסגולה לרפואתם.

"ויהי בחצי הלילה" (שמות יב טז)

עבודה של "חצות לילה" עשרות בשנים!

היה זה החסיד המופלא רבי אהרן קיבליטשער (ע"ש עירו קיבליטש) כמוי של רבי הירש לייב ליפל ורבי לוי יצחק בנדר, ועוד, שהיה מקפיד לקום בחצות מדי לילה בלילה.

בתחילה אמר סדר "תיקון חצות", ולאחר מכן אמר "תהלים" בהתעוררות הלב. כשהיה לו לכך סדר מיוחד, ביום ראשון אמר עד מזמור נ"א, וביום שני ממזמור נ"א עד ז', וביום שלישי ממזמור צ' עד לסוף התהלים, וביום הרביעי היה מתחיל שוב בסדר זה עד ליום הששי. ואחר כך ביום השבת היה אומר את כל התהלים. ובכך זכה לסיים 'שלוש פעמים' את כל התהלים מדי שבוע.

בסיום אמירת התהלים, היה לומד זוהר גמרא שו"ע, ועוד לימודים קבועים עד לתפילת שחרית. על אף עניותו הרבה שבביתו אין כל, יצפת ביתו אף לא מרוצפת, והשולחן שבביתו מוצמד לקיר זקוף על שני רגלים, ולכך גם לא היה לו כסף לקנות 'שעון' - אך עם כל זאת היה קם בדיוק בעת נקודת חצות ממש, כפי שסיפר חתנו רבי לוי יצחק בנדר - שכן היה לו שעון, שהיה מעירו מדי לילה מכוון ממש בעת חצות.

בסיום תפילת שחרית ופת שחרית - שהייתה חתיכת לחם מרוחה בשום, היה מכין את עצמו לצאת להתבודדות - ולעסוק בתורה ובתפילה למשך כל היום - אף בימי הקיץ הארוכים ברוסיה. לפני צאתו היה מצחצח את נעליו, כמכין עצמו ללכת לבקר אדם חשוב, וכששאלה אותו זוגתו: רבי אהרן, להיכן הנך הולך? היה עונה לה, עסקים שונים יש לי אצל הפריץ וצריך אני להיות אצלו לרגל עיסוקי. והייתה בתמימותה שואלת אותו: וכי כל יום צריך הנך ללכת לפריץ?

וכך עם סל מלא ספרים היה הולך ליערות שבסביבה, עשרות בשנים, עד לסוף ימיו ממש. סמוך לפטירתו התבטא: "תודה לקל עברתי את העולם הזה ללא מיטה וללא מעיל פרווה", היות שישן רק על כיסא שאצל השולחן, ולרוב עניותו עבר ימי חייו, ללא מעיל פרווה.

מעניין לציין: שבחזרתו לביתו היה משרה אווירה של שמחה, עד שנדמה היה שנותן להם כל טוב ומאומה אינם חסרים, ומחמת מדת השמחה והעליצות היו בניו ובנותיו מוקירים אותו מאוד. בלילה האחרונה לימי חייו דרש בעקשנות מבני ביתו, שייקחוהו ממיטת חוליו וישכיבוהו על 'התנור' של שבת, ולא הבינו מדוע. כשהעלוהו לשם אמר את ה'תיקון חצות' כהרגלו, והבחינה בתו שאומר רק "תיקון לאה" כפי הסדר שאומרים ב"שבת", וכשהעירה לו על כך, ענה לה: "אני יודע" "אני יודע", והמשיך באמירתו, ודקות ספורות לאחר שסיימו, עלתה נשמתו לגנוזי מרומים. והבינו למפרע שרצה בכוונה שיניחוהו על התנור - להסתלק במקום קדוש זה, שבו היה מבלה לילותיו משך עשרות שנים משנות ימי חייו - בעבודת השם בחצות הלילה - "אשרי לו".

"יציאת מצרים", שעולים יחדיו במספר: 'ארבעים ושנים' כנגד המ"ב מסעות שהלכו בני" במדבר. וזהו "נלך", שמציאת מצרים נסעו לאותם מ"ב מסעות.

"לכו נא הגברים ועבדו את ה' כי אותה אתם מבקשים" (י. יא) "עבדו את ה'" - בכוח וזכות - "אותה אתם מבקשים", היינו הרצונות והכיסופים דקדושה שמבקשים, וכמובא באריכות בגודל מעלת הרצונות הטובים, מעלת ה"ביקוש".

וביתר עומק ע"פ המובא ב'ליקוטי מוהר"ן' (תורה ל"א) שלפי הכיסופים כן נעשים הנקודות לאותיות התורה, וזה הרמזו כאן: "ועבדו את ה'" - שעיקר מטרתה הייתה בכדי לקבל את התורה. והכלי לכך - ע"י: "אותה אתם מבקשים" - "הביקוש", הרצונות והכיסופים.

"חטאתי לה' אלוקים ולכם" (י. ט"ז)

אפשר להסמך לכאן ענין הויודו בלשון: 'חטאתי לה' אלוקים ולכם' - להדגיש בוויודו את החטא ל'אלוקי ישראל' כהא דמובא בסנהדרין (מ"ג): בלשון הויודו ע"פ הכתוב בדברי הנביא (הושע ז): "בני שים נא כבוד לה' אלוקי ישראל ותן לו תודה וגו'. וינן עכנ את יהושע ויאמר אמנה חטאתי לה' אלוקי ישראל". וזהו כאן בוויודו של: 'חטאתי' כתוב גם: 'ולכם' ע"פ זה הדרך שמדגישים: "חטאתי לה' אלוקי ישראל".

כן אפשר להסמיקו, על ענין: 'ויודו דברים לפני הצדיק' המובא ב'ליקוטי' (תורה ד) ע"פ הכתוב: "ואיש חכם יכפרנה", וזהו דיוקו של מקרא ב'חטאתי לה' ולכם'.

"כה אמר ה' חצות הלילה" (יא. ד)

אפי"ל ע"פ המובא ב'ליקוטי מוהר"ן' (קמ"ט) ש'חצות' מסוגל כמו 'פדיון', וכבר מובא: (אדרא רבא נשא קל"ו, ליקו"מ רט"ו) שישנם למעלה כ"ד בתי דינים. וזהו תיבת 'כה' הנאמר בחצות - שגימטריא כ"ה, נגד הכ"ד בתי דינים, ועוד דינו של הקב"ה - כמובא: (זהר חדש בראשית ת"ר כשחלה רשב"י, ובתוספות זוהר ג' דף ש"ט. ובספר עמק המלך שער תיקוני התשובה ב') שלבד מכלל הבתי דינים שישנם למעלה, ישנו גם בית הדין של הקב"ה בעצמו, שזה רחמים פשוטים, ולזה אמר דוד: "מלפניך משפטי יצא עיניך תחינה מישרים", מלפניך דייקא, אז יאה הכל מישרים.

וזה: "כה אמר ה' חצות לילה", שה"כ - כ"ד בתי דינים ועוד דינו של הקב"ה כביכול - נמתק בחצות לילה. שזה: 'אני יוצא בתוך מצרים' - התגלות הרחמים והחסדים שהאיר בלילה זה כידוע.

(ובענין מספר כ"ד אשר רמזו בכך ענינים רבים, יעויין בספר לקט אליהו להרב אליהו ברגר זצ"ל המצטט יותר מקמ"ו ערכים בסוד מספר כ"ד, בנגלה ונסתר).

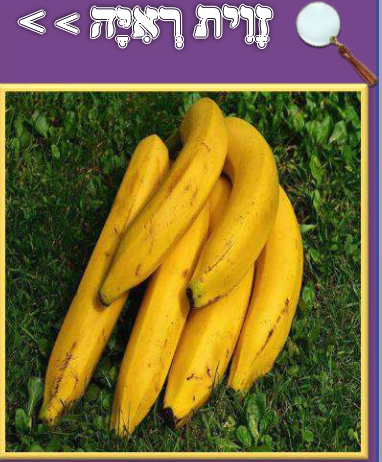
"חצות הלילה" (יא. ד)

לכאורה יש לתמוה על דיוקו של מקרא בדברי חז"ל המובא בדברי רש"י; שמשא רבינו אמר: "כ'חצות" ששמה יטעו איצטגני פרעה ויאמרו משה בדאי הוא". האם בשעה קשה זו - בעת שימתו כל בכורי מצרים, מבכור פרעה עד בכור השפחה, יתנו דעתם וזמנם על אי אלו דברים קטנים לכאורה, מתי היו בדיוק הזמן של חצות?

אולם מכאן נלמד את דבריהם (יעירובין יט.): שרשעים אפילו על פתחו של גיהינם אינם חוזרים בתשובה. וגם בכאן - בשעתם הקשה ביותר, הם יבואו בטענות כלפי משה, ויהיה להם ספקות באמונה התמה בהשי"ת.

ועוד יותר נוכל ללמוד מכך; כמה זהירות ושמירה נצרכת תמיד להאדם, שאף גם כשיש כזה התגלות של השי"ת, בבחינה של: 'אני ולא מלאך אני ולא שרף', אעפ"כ צריכים תמיד את הסייעתא דשמיא ועבודת האדם לא ליפול. וכמובא ב'ליקוטי מוהר"ן' (תורה קל"ג) שמתבע קטנה יכולה להסתיר לראות הר גדול, וכלשוננו: "שמעתי בשם הבעש"ט, שאמר אוי ואבוי כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים ונוראים, והיד הקטנה עומדת בפני העיניים ומעכבת מלאות אורות גדולים".

ההבדל בין טריות (פרישקייט) לזה שאינו - ניכר היטב! ובמוחש! ניקח זאת דוגמה להתחדשות בעבודת ה'.

זוית ראיה <<

מוסדות ברסלב 'אהבת משה'
 ע"ש מוהר"ן מברסלב זי"ע א"א
 המוסדות הוותיקים והמנוסים דוברי לשון הקודש למעלה משלושים שנה בהכוננת זקני אנ"ש זצ"ל ושיבלט"א
 הננו שמחים להודיע
שהחלה ההרשמה לשנה"ל תשפ"ה
 לכיתות גן ומכינות, תלמוד תורה, ישיבה לצעירים, הישיבה הגדולה
 והפץ' הידינו יצילה בהמשך חינוך בנינו לתורה, חסידות ויראת שמים בדרכי רביה"ק ה.נ.מ.ח. זי"ע
לפרטים וקבלת טפסי רישום
 02-5829920